

CÀPSULA: LA PRAXIS DE LA MEDIACIÓ, ENCERTS I REPTES: UNA BONA XARXA DE REFERÈNCIES REFLEXIVES

DIA I HORA: Dijous, 21 d'octubre de 2021 a les 18.00 h

ESPAI: Plataforma virtual del CEESC

CONDUEIX L'ACTIVITAT:

- **Eva Alonso:** membre del Col·lectiu de Professionals de Mediació del CEESC.
- **Francesc Reina:** pedagog, educador i mediador. Treballador en diferents àmbits dins de Serveis Socials. Ha desenvolupat projectes de mediació municipal. Docent universitari. Actualment tècnic en participació ciutadana duent a terme tasques de suport al teixit associatiu.
- **Oscar Negrodo Carrillo:** coordinador dels serveis de mediació comunitària i dels serveis de suport a les comunitats de veïns i veïnes de l'Hospitalet de Llobregat. Educador i pedagog social. Postgrau en gestió de conflictes públics i mediació comunitària. Màster en gestió pública. Formador en temes de mediació per UdG i UOC.

PONENTS:

- **Alfons Nadal:** educador social actualment jubilat. Va ser treballador de l'EBASP de l'Ajuntament de Badalona. Fundador de la Comissió de Mediació del CEESC l'any 1999 i col·laborador en mediacions individuals i comunitàries. Representant de consells escolars.
- **Robert Gimeno i Vidal:** historiador contemporani i educador social amb màster i postgrau en Criminologia i Mediació. És educador social de carrer a Esplugues de Llobregat. També ha treballat a Justícia Juvenil en el departament de Justícia com a mediador en l'àmbit penal. Mediador del programa "Suport a la prevenció de la delinqüència juvenil i a la mediació comunitària". Ha format part de l'ACDMA i la seva junta de la xarxa de mediadors; ha estat membre fundador i president de l'Espai Diàleg: Professionals en Mediació. Col·laborador com a formador en el Centre d'Estudis Jurídics i de Formació

Especialitzada del Departament de Justícia i en universitats diverses. Ha estat present en jornades i congressos, ha publicat articles i llibres sobre mediació, anàlisi i gestió de conflictes. Actualment jubilat, però actiu en la creació d'una associació per impulsar la mediació.

- **Francesca Ferrari Rebull:** pedagoga en educació especialitzada. Màster en resolució i gestió de conflictes, mediació i negociació. Amb especialització en mediació familiar i en dret civil no familiar en el Registre de Mediació de Catalunya. Ha portat mediacions en habitatge i conflicte d'empresa. Màster en Direcció Recursos Humans i Màster en Direcció i Gestió d'ONG. Debuta amb el projecte "Somia", dins l'àmbit de la mediació.

RELATORA: Mònica Degràcia Gibert

Als espais del CEESC, s'ha obert un diàleg sobre la mediació i els seus reptes, entorn de la revisió dels seus principis. Sota el títol "La praxi de la mediació, encerts i reptes: Una bona xarxa de referències reflexives" donem espai i paraula als professionals de la Mediació del CEESC, persones impulsores i pioneres en mediació.

Aquesta Càpsula s'enfoca en un debat sincrònic per reflexionar a l'entorn de l'estat actual de la mediació i dels seus recorreguts. Obrint el debat sota la pregunta: "*Quines són les desil·lusions que ens ha aportat la mediació en aquests temps?*", es busca pensar les limitacions i millores amb què compta la mediació, per tal de motivar el desenvolupament d'idees que aportin continuïtat al sector a partir de l'emprenedoria i la innovació dels nous i futurs educadors i educadores socials.

IDEES CLAU:

mediació, debat, identitat pròpia, conciliació

CITES DELS PONENTS A DESTACAR:

- “Les lleis catalanes són unes lleis magnífiques, són unes lleis nòrdiques, però el gran fracàs és la gestió i l’aplicació de la llei. La gestió no és nòrdica sinó que és una aplicació llatina i borbònica, amb moltes dificultats econòmiques. Aquest és, per un costat, el fracàs i, per l’altre, la necessitat que tots seguim tirant del carro.” *Alfons Nadal*
- “Les diferències professionals només les col·loquem nosaltres depenent de com som nosaltres. Les diferències no existeixen si la voluntat és d’anar sumant i coordinant les nostres tasques”. *Francesc Reina*
- “Totes les professions necessiten de la mediació”. *Francesca Ferrari*
- “Quan, com a mediador, no deixes que et vinguin un producte fàcilment, l’acord que surti d’allà serà més ferm, perquè les parts no deixaran que ningú els trenqui els arguments.” *Alfons Nadal*

REFLEXIONS DELS PARTICIPANTS:

Francesc Reina inicia el debat amb una reflexió cap a tots els participants, preguntat quines han estat les desil·lusions que s’han endut o han viscut durant aquests 25 anys. Ha estat la Francesca qui ha decidit trencar el gel, comentant la gran lluita que han viscut els professionals per tal de consolidar una llei i, posteriorment, obrir la llei a tots els àmbits professionals de caràcter social.

La reflexió gira entorn del reconeixement de la professió de la mediació, igual que el d’altres professions com l’educació social o el treball social. A diferència d’aquestes professions, la mediació és una professió molt nova, amb 25 anys al servei de la ciutadania; supeditada a altres professionals i sense un títol propi que li doni suport. Es concep com una professió metodològica, com una eina que ajuda a créixer les altres professions allà on actua, però no com una veritable professió amb identitat pròpia. Fent referència a les paraules d’en Robert, cal saber qui som i què represento; tenir clar què significa ser mediador i en quins marges ens movem.

La idea d’*identitat pròpia* ens trasllada a reflexions sense resposta sobre la importància i la facilitat de desenvolupament de l’activitat professional en àmbits com la justícia però, a la vegada, com n’és de complicat el seu desenvolupament en l’àmbit educatiu. Seguidament, i en relació amb la

manca d'identitat pròpia, l'Oscar Negredo formula la pregunta *Qui és la mediació?* Davant del públic professional en càrrecs de Jutges de Pau, s'obren les següents reflexions: Quina és la diferència entre mediació i conciliació? És possible fer mediació sense formació? Existeix alguna guia bàsica sobre mediació que altres professionals puguin utilitzar? Pot un Jutge de Pau desenvolupar les tasques d'un mediador? Estem contents de com s'estan aplicant les mediacions? I això porta a preguntar-nos, què significa la mediació?

Conciliació i Mediació no són el mateix; en la primera ofereixes a uns subjectes apropiats possibles alternatives al conflicte, la segona és l'eina que s'utilitza per apropar els subjectes allunyats, i posteriorment recerca les alternatives del conflicte.

No és fàcil saber si s'està aplicant bé la mediació i, en conseqüència, els ciutadans de peu no tenen interioritzada aquesta eina alternativa de resolució de conflictes. Es planteja la següent pregunta, cal fer d'una altra manera la mediació? La resposta no és clara, però el primer pas és reivindicar i demanar a altres professionals (psicòlegs, jutges, educadors, etc.) que ens deixin gestionar l'espai de debat entre la gent que pensa diferent. No hi ha claus per fer una bona mediació, no hi ha claus per a una mediació efectiva, el que hi ha és reconèixer i detectar, com a mediadors, quina és la pròpia posició.

Per contra, segons Alfons, el que sí que existeix és la mediació ideal, en la qual els subjectes venen a tu i que, per ells mateixos, diuen, ells mateixos parlen i treballen per aconseguir un acord al conflicte. Com menys interressi l'acord al mediador, més s'involucren els subjectes en el treball resolutiu; nosaltres no podem treballar per a ells.

A l'hora de resoldre els conflictes en mediació, el mediador és el responsable de fer bé la seva feina en l'entrevista prèvia. Tot i parlar d'una feina a binomis en moltes ocasions, també s'ha de saber identificar quan una mediació no és la solució. Per exemple, en el cas que explica l'Alfons, o quan tens dues persones que ja s'han agredit.

La mediació és educar. És donar les eines i l'espai. És acompanyar el subjecte en les seves reflexions; l'acompanyament en el procés reflexiu del subjecte fa de la tasca de l'agent una tasca educativa. Com bé repeteix Francesca -una frase d'en Carlos Giménez de la UAM-: *"si quieres la paz, prepárate para la palabra"*.

Per tancar, la Francesca verbalitza la seva pròpia conclusió dient que cal tirar endavant la professió, cal lluitar per la professió, mullar-se, i embrutar-se per treure'n profit, per donar forma i cos a, com dèiem, una professió en construcció.

CONCLUSIONS:

La mediació és una professió molt nova en constant creixement i formació. Tot i comptar amb una normativa general vigent, existeix una falta d'implicació i aplicació en certs àmbits i espais socials, així com una necessitat de modificar els principis, cada cop que la professió creix, per tal que serveixin d'ajuda per a la pràctica professional. La tasca principal del mediador és parlar, per tant, cal seguir parlant, i reclamant el nostre lloc, i la nostra forma de treballar com a mediadors, sense que ens diguin com l'hem de dur a terme.

PER SABER-NE MÉS...

- [Vídeo de la relatoria.](#)
- [Col·lectiu de Professionals de Mediació del CEESC](#)

COL·LEGI D'EDUCADORES I EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNYA

Octubre 2021

Barcelona
Aragó, 141-143, 4a
08015 Barcelona
934 521 008
ceesc@ceesc.cat

Girona
Ibèria, 4
17005 Girona
972 249 276
girona@ceesc.cat

Lleida
Rambla Ferran, 32
25007 Lleida
973 289 434
lleida@ceesc.cat

Camp de Tarragona
Pau Claris, 2
43005 Tarragona
977 104 081
tarragona@ceesc.cat

Terres de l'Ebre
Ramon Berenguer IV, 11
43500 Tortosa
935 183 054
terresdelebre@ceesc.cat

www.ceesc.cat

